

Dosar nr. 2rac-500/18

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: A. Cucerescu

Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „STF Stil-Treid” împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 29 iulie 2016, reclamanata SRL „STF Stil-Treid” reprezentată de avocatul Gheorghe Nogai a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a invocat că la data de 17 august 2015 a fost încheiat contractul nr. 1403/IV/2015 potrivit căruia reclamanta s-a obligat să livreze pârâtei, Întreprinderea de Stat ”Calea Ferată din Moldova” traverse din lemn pentru cale ferată, ГOCT 8816-2003, iar pârâtul s-a obligat să primească și să achite marfa livrată.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a menționat că livrarea mărfii se efectuează în termen de 60 de zile calendaristice de la momentul primirii de reclamantă a cererii de livrare în adresa pârâtei, iar conform pct. 2.4. din contract, pârâtul este obligat să achite marfa primită în termen de 60 de zile calendaristice de la momentul primirii acesteia, transferând suma respectivă pe contul bancar al acesteia.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a indicat că la 16 noiembrie 2015 în adresa pârâtei au fost expediate 30 m³ traverse din lemn pentru cale ferată, ГOCT 8816-2003, conform contului - factură (invoice) nr.1 din 09 noiembrie 2015, fiind încărcate în automobilul de model Mercedes-Benz nr. xxxxxxxxxxxx, care la data de 18 noiembrie 2015 a trecut frontiera de stat și la data de 19 noiembrie 2015 a ajuns la pârâta ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a menționat că potrivit facturii CMR seria A nr.002377 marfa menționată, fără careva pretenții a fost primită de pârât, fapt confirmat prin înscrisul și ștampilă pârâtului în rubrica 24 a facturii CMR seria A nr. 002377. Costul mărfii recepționate constituie suma de 9027 dolari SUA.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a indicat că pârâta ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu și-a onorat obligațiunile contractuale, nu a achitat pentru marfa recepționată, formând o datoriei ce constituie suma de 9027 dolari SUA. În conformitate cu pct. 5.3. al Contractului în cazul neachitării la timp al mărfii, pârîta achită reclamantei o penalitate în mărime de 0,2 % din costul mărfii neachitate la timp pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5%.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a relatat că din momentul expirării termenului de achitare prevăzut în contract au trecut mai mult de 180 de zile, astfel suma penalității constituie 5% din costul mărfii și este în mărime de 451, 35 dolari SUA. În afară de aceasta, pârâta ÎS „Calea Ferată din Moldova” necesită să achite o dobânda de întârziere, conform calculului anexat în sumă de 968, 24 dolari SUA.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a menționat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă în conformitate cu pct. 7.2. al contractului, la 10 iunie 2016 în adresa pârâtei a fost înaintată o pretenție cu solicitarea de a achita în mod binevol datoria existentă.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a menționat că pretenția a fost recepționată de către pârâta ÎS „Calea Ferată din Moldova” la data de 16 iunie 2016, fapt confirmat prin dovada trimiterii poștale, dar până în prezent nu a fost examinată și nu a fost oferit un răspuns.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a indicat că în conformitate cu pct. 5.3. al contractului, dacă litigiul nu poate fi soluționat pe cale amiabilă acesta se soluționează de către instanța de judecată de la locul aflării pârâtei și în conformitate cu legislația țării în care își are sediul pârîta, în cazul respectiv Republica Moldova.

Reclamanta SRL „STF Stil-Treid” a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „STF Stil-Treid” datoria în suma de 9027 dolari SUA, penalitatea în sumă de 451, 35 dolari SUA și dobânda de întârziere în sumă de 968, 24 dolari SUA și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 6204 lei și asistența juridică în sumă de 6000 lei.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „STF Stil-Treid” împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „STF Stil-Treid” datoria conform contractului nr. 1403/IV/2015 din 17 august 2015 în mărime de 9027 dolari SUA, penalitatea în mărime de 451, 35 dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 968, 24 dolari SUA, s-a încasat cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 6204 lei și asistența juridică în mărime de 3000 lei, în rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „STF Stil-Treid” împotriva

ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a invocat că la data de 17 august 2015 a fost încheiat contractul nr. 1403/IV/ 2015, potrivit căruia reclamanta SRL ”STF Stil-Treid” s-a obligat să livreze pârâtei, ÎS ”Calea Ferată din Moldova”, traverse din lemn pentru cale ferată, ГОСТ 8816-2003, iar pârâtul s-a obligat să primească și să achite marfa livrată.

Instanța de apel a reținut că la 16 noiembrie 2015 în adresa pârâtei ÎS „Calea Ferată din Moldova” au fost expediate 30 m³ traverse din lemn pentru cale ferată, ГОСТ 8816-2003, conform contului - factură (invoice) nr.1 din 09 noiembrie 2015, fiind încărcate în automobilul de model Mercedes-Benz nr. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx XO, care la data de 18 noiembrie 2015 a trecut frontiera de stat și la data de 19 noiembrie 2015 a ajuns la pârâtă, iar potrivit facturii CMR seria A nr. 002377 marfa menționată, fără careva pretenții a fost primită de pârâtă, fapt confirmat prin înscrisul și ștampila pârâtei în rubrica 24 a facturii CMR seria A nr. 002377.

Instanța de apel a constatat că pârâta ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu și-a onorat obligațiunile contractuale, neachitând pentru marfa recepționată de către aceasta, formând o datorie ce constituie suma de 9027 dolari SUA.

Instanța de apel a reținut că SRL ”STF Stil-Treid” a livrat apelantei conform contractului nr.1403/IV/2015 din 17 august 2015 și facturii (invoice) nr.1 din data de 09 noiembrie 2015, 30,6 m³ de traverse de lemn de tip 1 care corespundeau ГОСТ 8816-2003 în sumă de 9027 dolari SUA, iar apelanta ÎS ”Calea Ferată din Moldova” a primit producția livrată în condițiile contractului fără careva pretenții, fapt confirmat prin mențiunea în rubrica 24 a facturii de transport internațional CMR seria A nr. 0002377, autentificat prin înscrisul reprezentantului apelantului cu textul „marfa a fost primită, 19 noiembrie 2015. ПДЗ Гавинский” cu aplicarea semnăturii persoanei și parafei ștampilei apelantului. În acest sens, instanța de apel a reținut că potrivit pct. 3.2 din contractul susmenționat, drept dată de livrare, precum și moment de trecere către „cumpărător” a dreptului de proprietate asupra mărfii și a riscului distrugerii accidentale și/sau a deteriorării mărfii se consideră data semnării de către părți a facturii fiscale de transport internațional (CMR). Astfel, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate și declarative argumentele apelantei cu referire la necorespunderea mărfii recepționate standardelor, or nu mai sunt opozabile argumentele acesteia în condițiile în care reclamanta și-a exercitat obligația de predare a bunului și marfa a fost primită și acceptată de cumpărător, fără careva pretenții prin semnătura acestuia aplicată pe CMR, situație în care este justificată cerința de încasare a datoriei din contul apelantei.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat și argumentul apelantei ÎS „Calea Ferată din Moldova” precum că marfa în litigiu nu poate fi considerată predată și recepționată dat fiind că ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a intrat de facto în posesia traverselor, acestea fiind doar descărcate și primite sub pază, or din momentul semnării a facturii fiscale de transport internațional CMR și neindicarea în acest act a obiecțiilor marfa se consideră recepționată indiferent dacă marfa va fi sau nu folosită. Astfel, potrivit pct.3.2 al contractului nr.1403/IV/2015 din 17 august 2015, încheiat între intimată și apelantă, data livrării producției și a trecerii dreptului de proprietate asupra ei se consideră data semnării de ambele părți a facturii fiscale

și a facturii de transport internațional (CMR). În acest context urmează de menționat că momentul executării obligației de predare a bunului este reglementat și de art. 760 alin. (1) lit. a) Cod civil, aplicabil la caz, potrivit căruia obligația de predare a bunului se consideră executată în momentul predării bunului către cumpărător în conformitate cu prevederile pct. 3.2. din contractul de vânzare-cumpărare menționat mai sus.

Instanța de apel a indicat că nu pot fi reținute obiecțiile consemnate în actul din 19 noiembrie 2015 vizavi de marfa primită, nefiind probe în sensul dispozițiilor art. 121 Cod de procedura civilă, fiind prezentate de apelantă cu încălcarea art. 186 Cod de procedură civilă în coroborare cu art.10 alin.(3) Cod de procedură civilă, acestea nefiind opozabile și în condițiile recepționării mărfii, luării acesteia la evidență contabilă, utilizarea a 16,16 m³ de traverse din cele descărcate și primite sub pază, fapt confirmat de scrisoarea nr. Hx3ч 268 din 14 martie 2015, în situația în care nu s-a achitat pentru ea. Mai mult ca atât, potrivit pct. 4.3. al contractului, recepționarea mărfii conform calității se efectuează în corespundere cu Instrucția aprobată prin decizia arbitrajului de Stat a URSS nr.11-7 din 25 aprilie 1966, în partea ce nu contravine prezentului contract. În conformitate cu pct. 4.4 al contractului, invitarea reprezentantului vânzătorului la recepționarea mărfii în caz de necorespondere a calității sau cantității este obligatorie, iar conform pct. 4.6. a contractului vânzătorul este obligat să se prezinte pentru participare la recepționarea mărfii în termen de 5 zile, iar în caz de neprezentare a vânzătorului, cumpărătorul înfăptuiește recepționarea mărfii cu participarea unei organizații independente de experți sau conform înțelegerii între părți în regim unilateral.

Instanța de apel a reținut că în cazul dat nu există careva înscrisuri, ce i-ar permite părâtei să recepționeze marfa după calitate în regim unilateral și nu este un act de primire a mărfii, întocmit în conformitate cu cerințele Instrucției privind recepționarea producției de destinație tehnică de producere și a mărfurilor de consum după calitatea adoptată prin decizia Arbitrajului de Stat al URSS din 25 aprilie 1966, nr.11-7, așa cum prevede contractual, Instrucția 11-7, cu participarea unei organizații independente de experți. Respectiv, actul din 19 noiembrie 2015 prezentat de părât contravine și pct.22, 24-32 al Instrucției 11-7, atât după formă, cât și după conținut, iar persoanele care l-au semnat nu sunt experți, nu se regăsesc în Registrul experților atestați și acesta nu poate fi admis ca probă.

Totodată, instanța de apel a reținut că apelanta nu a prezentat nici careva probe care să confirme că la recepționarea producției a fost invitat reprezentantul vânzătorului, fapt obligatoriu conform pct. 4.4. al contractului. Nici declarațiile martorilor nu pot fi acceptate în calitate de probe, deoarece reclamantul și pîrîtul sunt persoane juridice, asupra activității cărora se răsfrânge Legea contabilității nr.113 din 27 aprilie 2007, iar conform art 3 și 7 ale acestei Legi, entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta Lege prin documente primare, care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a efectua sau certifica producerea unui eveniment, or livrarea producției poate fi probată numai prin înscrisurile menționate supra și nicidecum prin proba cu martori..

La fel, instanța de apel a menționat că conform documentelor prezentate la scrisoarea de trăsură a fost anexată declarația vamală pentru partida dată de marfă

nr. 110050004/2015/004560. În declarația vamală susmenționată, semnată și autenticată de autoritățile vamale ale Ucrainei, în rubrica 44 se menționează că la prezenta declarație vamală, de rând cu alte documente, se anexează pașaportul calității nr.273/15 din 13 noiembrie 2015 și certificatul de calitate a îmbibării nr.273/15 din 13 noiembrie 2015, or fără aceste documente marfa nici nu putea fi primită spre expediere în transportul internațional, să traverseze frontiera de stat, să ajungă la destinație și să fie predată apelantei. Mai mult ca atât, instanța de apel reține că apelanta nici în instanța de fond nu a negat faptul, că nu a achitat marfa livrată. Astfel, în condițiile în care apelanta a primit marfa fără obiecții dar nu achitat-o, se constată neonorarea obligațiilor asumate conform contractului de către Î.S. „Calea Ferată din Moldova”, motiv pentru care instanța de apel conchide privind temeinicia cerinței de încasare a datoriei din contul Î.S. „Calea Ferată din Moldova”. În asemenea circumstanțe, instanța de apel apreciază că prima instanță just a concluzionat în vederea admiterii pretenției privind încasarea datoriei, în condițiile în care s-a constatat că aceasta nu a fost achitată.

Instanța de apel consideră necesar de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

La 18 septembrie 2018, ÎS “Calea Ferată din Moldova” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din data de 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”STF Stil-Treid” împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a indicat că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel sunt ilegale, emise cu încălcarea esențială și aplicarea eronată normelor de drept material și procedural fiind aplicată o lege care nu trebuia aplicată.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a indicat că la 17 august 2015 între SRL ”STF Stil-Treid” și ÎS “Calea Ferată din Moldova”, a fost încheiat contractul nr. 1403/IV/2015 privind livrarea de către vânzător și anume a SRL „STF Stil Treid” în adresa cumpărătorului, ÎS „Calea Ferată din Moldova” producție din lemn, alcătuită din traverse.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a menționat că în luna noiembrie 2015, SRL ”STF Stil-Treid” a livrat în adresa ÎS „Calea Ferată din Moldova” un lot de 159 traverse, în conformitate cu GOST 8816- 2003. Cumpărătorul mai anexează în acest sens și copia actului CMR nr. 002377, unde în urma examinării actului respectiv, la punctul 24 se observă un înscris și anume „груз получил 19 noiembrie 2015, ПДЗ, Гавинский”, semnătura și parafa, în realitate acest lucru denotă faptul că marfa livrată a fost descărcată la depozit și primită sub pază și nicidecum faptul recepționării traverselor. La fel, în conformitate cu punctul 3.4 al contractului încheiat între părți, descărcarea mărfii se efectuează în decurs de 48 de ore din momentul livrării mărfii la depozitul cumpărătorului. Lucru ce a fost respectat de către cumpărător.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a indicat că marfa predată trebuie să corespundă cerințelor GOST 8816-2003, procedura și regulile de recepționare

fiind prevăzute de pct. 7.2. al GOST 8816-2003, potrivit căruia recepționarea traverselor se efectuează în partide. Partidele se consideră cantitatea de loturi a traverselor de un singur tip, urmând a fi însoțite de un act de calitate. Potrivit pct.7.3 al aceluiași act, actul de calitate trebuie să conțină denumirea și adresa furnizorului, tipul și felul lotului, pentru traversele neprelucrate, tipul și felul lotului, pentru traverse prelucrate, cantitatea lotului de traverse în partidă cu indicarea prezentului standard. Respectiv, consideră că marfa este predată/primită în momentul în care cumpărătorul dispune de ea fizic, fiind însoțită de actul de calitate GOST 8816-2003.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a indicat că la data de 19 noiembrie 2015, a fost constituită o comisie din experții Lucașuc I., Cojocari A., Brodschii A., Gavinschii I., în vederea evaluării calității mărfii livrate de către reclamantă, care în rezultatul examinării traverselor în conformitate cu GOST 8816- 2003, au constatat că din lotul de traverse livrate de 159 la număr, doar 82 de bucăți corespundeau standardelor, iar 77 erau cu rebut, despre acest fapt fiind informat directorul SRL ”STF Stil-Treid”.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a menționat că, certificatul de calitate nu a fost recepționat odată cu marfa livrată și intimata SRL ”STF Stil-Treid” s-a eschivat de la prezentarea acestui certificat, deși era obligată să-l prezinte la predarea/recepționarea traverselor.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a invocat că la 29 martie 2016 Serviciul de aprovizionare tehnico-materială a ÎS “Calea Ferată din Moldova” repetat a informat directorul general a SRL ”STF Stil Treid”, Macogin S., cu privire la faptul că lotul livrat de către SRL ”STF Stil-Treid”, conform actului de primire-predare, nu corespunde standardelor dat fiind că 77 de traverse sunt cu rebut și nu pot fi folosite, fiind totodată somat ca în termen de 10 zile să i-a de pe teritoriul Stației Ocnîța traversele necalitative, somație rămasă fără nici un răspuns.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” consideră că ÎS ”Calea Ferată din Moldova” nu a intrat de facto în posesia traverselor, marfa livrată de către SRL ”STF Stil Treid” nu este predată potrivit clauzelor contractuale. Mai mult ca atât, în ședințele de judecată, martorul Lupașco A. a declarat că după ce a fost livrată marfa, i-a înaintat pretențiile vizavi de calitatea mărfii vânzătorului, care însă nu a întreprins nici o măsură în acest sens. Martorul Gavenschii V., cel care nemijlocit a luat sub pază traversele livrate a declarat în ședințele de judecată că la momentul livrării mărfii a observat ca marfa nu corespunde cerințelor GOST, iar ca urmare i-a cerut șoferului și reprezentantului companiei SRL ”STF Stil-Treid” să rămână până la verificarea mărfii și să participe la comisia, care urmă să aprecieze calitatea și cantitate acesteia.

Recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a indicat că în cadrul ședinței de judecată reprezentantul Î.S. „Calea Ferată din Moldova” a depus demers cu privire la efectuarea unei expertize judiciare în vederea stabilirii corespunderii traverselor livrate de către SRL “STF Stil Treid” cu prevederile standartelor GOST 8816-2003, demers care a fost respins, fără a fi examinat. La fel, conform actului de verificare prezentat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” datoria față de SRL “STF Stil Treid” constituie suma de 4767, 20 dolari SUA.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei

integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 18 iulie 2018, prin intermediul poștei electronice (f. d. 197), iar în cererea de recurs recurenta ÎS “Calea Ferată din Moldova” a indicat că, a luat cunoștință cu decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău la data de 19 iulie 2018 (f. d. 204).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de către ÎS “Calea Ferată din Moldova” la data de 18 septembrie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 31 octombrie 2018 în adresa intimă SRL ”STF Stil-Treid” a fost expediată copia recursului declarat de ÎS “Calea Ferată din Moldova”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata SRL ”STF Stil-Treid” nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit la cererea de recurs declarat de ÎS “Calea Ferată din Moldova”.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎS “Calea Ferată din Moldova”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎS “Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de ÎS “Calea Ferată din Moldova”, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de

Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „STF Stil-Treid” împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chisca-Doneva

Nina Vascan